

Činčily malé a dailenáři očima členky Klubu chovatelů králíků činčil malých a dailenářů

Činčila malá a dailenář patří mezi oblíbená plemena. Dailenář je prozatím méně se vyskytující plemeno, přesto se stále hojněji objevuje v našich králíkárnách a na výstavách. Chovatelé králíků těchto dvou plemen mají společný klub, a tím je Klub chovatelů králíků činčil malých a dailenářů. Dlouho jsem odolávala napsat článek o činčilách malých a dailenářech, protože právě činčily malé s sebou nesou spoustu otázek a náhledů, co se týče jejich vzhledu. Stále jsem hledala úvodní slovo. Rozhodně svým článkem nezpochybnuji práci Klubu chovatelů králíků činčil malých a dailenářů a nevyvracím chovatelům jejich ideál činčily malé či dailenára. Klub stále pracuje na ideálním činčilákově a dailenářovi, ale je to pravděpodobně běh na dlouhou trať, protože co chovatel, to názor a náhled, co činčilák, to jiný vzhled. Víím, že svým článkem rozpoutám diskusi na téma ideální činčila, možná si vytvořím odpůrce. Ale třeba svým článkem přispěji k dalšímu zdokonalení činčily malé a dailenára.

V letošním roce se konaly pro činčily malé a dailenáře tři významné výstavy, na kterých mohli chovatelé představit svá zvířata. V září to byla Celostátní výstava mladých králíků v Hustopečích u Brna, v listopadových dnech speciální klubová výstava ve Slavkově u Brna a Celostátní výstava v Lysé nad Labem. Největší zastoupení těchto plemen měla určitě speciální výstava ve Slavkově, která se konala ve dnech 9. 11.–10. 11. 2007, tedy týden před Celostátní výstavou v Lysé nad Labem.

V letošním roce se na speciální výstavě ve Slavkově u Brna sešlo 138 činčil malých a 15 dailenářů. Vystavena byla zvířata nejen členů, ale i nečlenů klubu. Posuzování se formou sudá a lichá ujalí př. MVDr. Martinec a Ing. Jurečka. U činčily malé v pozici Hmotnost nebyly výrazné vady,

ideální hmotnost 2,7–2,9 kg byla u zvířat v 90 %. Zvířata na horní hranici hmotnosti trpí na prošlapy hrudních končetin. Na prošlapy trpí i zvířata se slabšími hrudními končetinami. Ale to jsou vady vyskytující se i u králíků ostatních plemen. V druhé pozici – Tvar – se též někdy objevily vystouplé kyčelní hrboly. Ale tato vada je již našetřít celkem na ústupu. Třetí pozice již začíná být sporná, každý chovatel ji vidí jinak. Já rozlišuji dva typy činčily malé. První typ, který je u samic, má líbivé harmonické tělesné proporce podle ideálu standardu. Druhý typ má delší tělo, mohutnější rámec a v poměru k němu méně výraznou hlavu. Tato válcovitá zvířata mají někdy pro větší hmotnost spíše charakter středního plemene. V třetí pozici lze ještě vytknout rozkleslé uši. Ve čtvrté pozici byla vlivem linání horší srst. Se srstí však čin-

čily nemají větší potíže, i když se objevují zvířata se srstí hustou a nepružnou. Pátá pozice přináší rozdílnost názorů. Objevují se tři typy odstínů barvy srsti činčily malé. Světlý, střední a tmavý. Světlý odstín je neatraktivní nejen pro chovatele, ale i pro posuzovatele, avšak význam v prošlechťování má. Tmavý a střední odstín jdou spolu do sporu, protože jsou chovatelé, kteří zastávají střední odstín činčily, a naopak jsou chovatelé, pro které je líbivý tmavý odstín. Patřím mezi chovatele, kteří se drží středního odstínu. Další otázka spojená s tímto odstínem vyvstává např. u končetin či hrudi. Někteří chovatelé a posuzovatelé by u činčily vytykali tmavé až černé končetiny, jiní je vyžadují. Posouzení je v tomto směru též nejednotné. Co chovatel, to jiný názor. Já zastávám názor držet se platného

Vzorníku plemen králíků. V páté pozici mnohdy chybělo i výraznější housenkování. V šesté pozici byla u některých zvířat patrná našedlá mezibarva.

Bohužel se vlivem importu zvířat z Německa objevila výrazná neřest u činčil, a tím jsou zarostlé sluchovody a deformace zubů. Na to by měli chovatelé dbát a i při sebehněd nepřinášší výluku, nezařazovat takto postižená zvířata do chovu. Tento názor opět nemusí se mnou sdílet ostatní.

Když shrnu problémy činčily malé, chovatelé by se měli zaměřit hlavně na ucelení barvy srsti, tzn. preferovat střední odstín, a na typ, tedy křehčí stavbu těla, protože činčila malá je malé plemeno. Do chovu zařazovat zvířata typická, avšak ne většího tělesného rámce. Provádět důslednou kontrolu zubů a uší. I když není sluchovod zarostlý, pouze je ucho zatvrdlé u kořene, nezařazovat ani tato zvířata do chovu. Toto je nešvar posledních let.

Dailenáři si drží svou kvalitu. V hmotnosti

p. Příkazkého, kterému byl předán, opět z rukou předsedy klubu, dárek jako poděkování za práci v klubu a jeho propagaci.

Klub chovatelů králíků činčil malých a dailenářů oslaví v roce 2008 35 let svého působení. Za tu dobu prodělaly činčily malé obrovský skok ve šlechtění, dailenáři se též úspěšně dostávají do povědomí veřejnosti a do králíkáren chovatelů. Šlechtění zvířat je důležitou a nekonečnou prací chovatelů. Proto přeji nám, činčilářům a chovatelům dailenářů, hodně úspěchů v prošlechťování a zdokonalování těchto dvou plemen, které jsou nám obrovskou láskou. Bližší informace o práci Klubu chovatelů králíků činčil malých a dailenářů naleznete i na webových stránkách klubu – <http://www.cm-dl.zde.cz>.

MARKÉTA DANIŠOVIČOVÁ,
foto autorka (1) a ZDENĚK GORGONÍ (7)

1 Při speciální výstavě v sobotu proběhla i výroční členská schůze Klubu chovatelů králíků činčil malých a dailenářů. **2** Detail hlavy samce oceněného 95,5 body z tříčlenné kolekce Stanislava Vančata. Je ideálním příkladem typu činčily malé. Hlava ukazuje na jemnější typ činčily malé. Tohoto samci bych vytknula mírný náznak lalůčku. **3** Představitel tmavé formy činčily malé. **4** Samice oceněná 96,5 bodem a titulem Šampionka je z chovu Radima Boháče z Klimkovic. Samici vyzdvihují v typu. **5** Samice oceněná 96,0 body opět z chovu Radima Boháče. **6** Diskutovaná světlejší prsa. Někteří chovatelé je považují za ideální, některým chovatelům se již tento odstín nelíbí a vytykali by jej. Tento králík má náznak pásků na hrudních končetinách. Pásky vznikají i třeba křížením rodičů světlého a tmavého odstínu. **7** Slitě housenkování. **8** Samec z chovu Lenky Karáskové oceněný 95 body. Toto zvíře vyniká typem, chybí mu však otevřenější uši. Tmavé končetiny jsou opět na názoru chovatelů.

